

מיכה דרוקר

סרן

מיכה נולד ב-1950.11.2 בעיר הילורטרס שב הולנד, המרוחקת כ-40 ק"מ מאמסטרדם. היה בן השני להורים הולנדיים ציונים, ניצולי השואה. במלחמת העולם השנייה נספו 85% מיהודי הולנד, ביניהם קרובי משפחה; זו הייתה גם אחת הסיבות שהוריו החליטו לעלות ארצה לאחר קום מדינת ישראל, למרות החיים הנורחים בהולנד.

בהיות מיכה בן 3, עלה ארצה יחד עם הוריו ואחיו אברהם, המבוגר ממנו בשנה וחצי ושאליו היה קשור כל ימיו. מיכה התפתח מפעוט מרוצה ובריא לילד עליז, מלא חן ושובבות. בתחילה השתקעה המשפחה בקיבוץ נצר-סירני, בו עבדה אמו כרופאה. לאחר שאביו התחיל לעבוד בירושלים, עברה המשפחה לעיר הבירה. בירושלים סיים מיכה את בית הספר העממי הנריאטה-סאלד. הוא אהב מאוד חיי חברה, ובין היתר היה חבר פעיל בתנועת הצופים ועסק בפעולות ספורט שונות. את הלימודים התיכוניים סיים מיכה בכפר הירוק. שם משכו אותו החיים החברתיים, וכן הפעילות המשולבת של לימודים עיוניים ועבודה מעשית. לאחר סיום לימודיו התגייס מיכה

לחיל השריון. הוא שרה בדרום בתקופת מלחמת ההתשה וסיים את שרותו הצבאי בדרגן סגן. עם סיימו את שירותי הסדיר, החליט ללמוד מינהל מלונאות, ולשם כך נרשם לקורס דו-שנתי במלון תדמור, ועבד כסטז'אר בעבודה מעשית במספר בתי מלון. הוא סיים שנה ראשונה של הכשרה כאשר פרצה מלחמת יום הכיפורים.

מה שמאפייך בהופעתו של מיכה היה היותו גבה קומה, רחב כחפיים, בעל קול עמוק ורגוע, וחיוכו המקסים. הוא אהב את המגע עם אנשים וידע להחידד איתם. באישיותו השתלבו תכונות "הולנדיות", כגון מסירות ואדיבות טבעית לאנשים, בד בבד עם שמירת מרחק ואחריות המאפיינת את הצבר. מאז שמיכה התגייס, דרש מעצמו משמעת פנימית, והקפיד בכל תפקידו ומעשיו.

לחיל השריון היה מסור במיוחד. הוא התאכזב מאיכות החיים שבאה על בטוייה בחיי היום יום, בתקופה שלפני פרוץ מלחמת יום הכיפורים. הוא שקל כמה עליו לתרום, והשתדל לפעול כדי לשנות ולהטיב מצב זה.

כמו חבריו, מיכה התגעגע לשלום, אם כי ידע שהשלום עדיין רחוק. מיכה התחשב בחיי כל אדם - גם של אויבנו. הוא היה משוכנע שהצדק אתנו, וצדק זה יביא את עם ישראל לקיום יציב. על פי דבריו, כדי להגיע למטרה זו, יהיה על כל אחד מאתנו לשאת באחריותו האישית כבן אדם.

מיכה לא חיכה לצו גיוס, התקשר טלפונית לבסיס והיה בין הראשונים שהגיע למחנה הצבאי בדרום. אחרי שעבר את קרבות השריון העזים בסיני, היה בין הראשונים שחזרו את התעלה. אחרי 24 שעות לחימה בשטח מצרים, נפל ב-17.10.73 בהגנת הגשר על תעלת המים המתוקים ממערב לתעלת סואץ בהיותו בן 23. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סרן. ההררים